

בש"פ 8939/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 8939/21

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: פלוני

בקשה שלישית להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק
סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

בשם המבקשת: עו"ד לינור בן אוליאל

בשם המשיב: עו"ד טלי גוטליב

החלטה

לפני בקשה שלישית לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: החוק), להארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים החל מיום 14.1.2022 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 34715-10-20 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

1. ביום 19.10.2020 הוגש נגד המשיב כתב אישום המייחס לו ריבוי עבירות של אינוס קטין על ידי בן משפחה; ריבוי עבירות של מעשה מגונה בקטין על ידי בן משפחה; ריבוי עבירות של אינוס שלא בהסכמה חופשית; ומעשה מגונה שלא בהסכמה חופשית. על פי עובדות כתב האישום, המשיב, בן זוגה של אמה של המתלוננת, ילידת 1990, עבר להתגורר עם השתיים כאשר המתלוננת הייתה כבת עשר. בסמוך לכך ולאורך תקופה של כ-18 שנים ביצע המשיב מעשי אינוס ומעשים מגונים במתלוננת ללא הסכמתה החופשית, בתדירות של בין פעמיים לשלוש בשבוע.
2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. בדיון שהתקיים ביום 2.11.2020 הסכימה באת-כוח המשיב לקיומן של ראיות לכאורה אך הצביעה על קשיים ראיתיים וביקשה לשחררו לחלופת מעצר בפיקוחם של בני משפחתו. בתום הדיון הורה בית המשפט על עריכת תסקיר מעצר.
3. בתסקיר המעצר מיום 22.11.2020 שירות המבחן עמד על כך שהמשיב שולל כל בעייתיות במעשיו ומיקד את הבעייתיות במתלוננת, מחזיק בעמדה קורבנית כלפיה ואינו תופס עצמו כמי שנוזק להתערבות או לטיפול. עוד העריך שירות המבחן כי קיים סיכון להישנות התנהגות פוגענית מצדו כלפי המתלוננת וכן קיים סיכון משמעותי לשיבוש ההליכים מצדו נוכח הדינמיקה המשפחתית והקשר שלו עם אמה של המתלוננת. באשר למפקחים שהוצעו על ידי המשיב, שירות המבחן ציין כי גם הם משליכים את הבעייתיות במצבו של המשיב על המתלוננת, אינם מהווים גורם מעורב ומשפיע בחייו ויתקשו לזהות גורמי סיכון במצבו. לפיכך, העריך שירות המבחן כי אין ביכולתם להציב למשיב גבולות. עוד צוין כי חלופת המעצר שהוצעה סמוכה למגורי המתלוננת ואמה. לאור האמור, לא בא שירות המבחן בהמלצה לשחרר את המשיב לחלופת מעצר.
4. ביום 24.11.2020 התקיים דיון נוסף בו טענו הצדדים בעניין שחרורו של המשיב לחלופת מעצר. לאחר שבית המשפט התרשם באופן בלתי אמצעי מהמפקחים המוצעים, ומצא כי הם אווזים בעמדה המגוננת על משיב, הורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו, בציינו את רמת המסוכנות הגבוהה הנשקפת ממנו ואת הקושי העולה מקרבתם הגיאוגרפית של המפקחים המוצעים למתלוננת.
5. ביום 5.4.2021 הגיש המשיב בקשה לעיון חוזר בהחלטת המעצר, בטענה כי מצבו הרפואי התדרדר במהלך תקופת מעצרו ועל כן מוצדק לשחררו למעצר בית. ביום 25.4.2021 דחה בית המשפט את הבקשה, והורה לשירות בתי הסוהר להודיע כיצד מטופלות בעיותיו הרפואיות של המשיב. ביום 1.8.2021 התקבלה בידי המבקשת הודעת שירות בתי הסוהר באשר לטיפול הרפואי שמוענק למשיב וצוין שיש צורך בצנתור.
6. באשר לקצב התקדמות ההליך העיקרי. ביום 3.11.2020 בוצעה הקראה של כתב האישום ולאחריה נדחו הדיונים לצורך הסדרת ייצוג המשיב. ביום 7.3.2021 נמסר מענה לכתב האישום שעיקרו כפירה כללית. עד כה התקיימו שישה מועדי הוכחות והסתיימה פרשת התביעה. המשך הדיון נקבע ליום 19.1.2022 במסגרתו צפויה להישמע עדות המשיב, שהוא עד ההגנה היחיד.
7. בבקשה שלפני טוענת המבקשת כי יש להאריך את מעצרו של המשיב, נוכח המסוכנות הרבה הנשקפת ממנו, אשר נלמדת מחומרת העבירות המיוחסות לו ומתסקיר שירות המבחן בעניינו. בנוסף, קיים חשש משמעותי לשיבוש הליכי חקירה, לאור העובדה שהעבירות בוצעו בתוך המשפחה ולאור הקשר בין המשיב לבין אמה של המתלוננת, שנמשך גם בעת מעצרו. כמו כן, נטען כי קצב התקדמות ההליך משביע רצון וצפוי להמשיך ולהתקדם.

המבקשת התייחסה במסגרת הבקשה גם לטענותיו של המשיב בעניין מצבו הרפואי, וצינה כי אלו נבחנו זה מכבר במסגרת בקשתו לעיון חוזר ובכל מקרה טענות בדבר טיפול רפואי שאינו הולם צריכות להתברר במסגרת עתירת אסיר ולא במסגרת דיון בהארכת מעצר או בקשה לעיון חוזר על החלטה למעצר עד תום ההליכים.

8. מנגד, באת-כוח המשיב טענה כי המשיב בא בימים והינו כיום כבן 75. מצבו הרפואי בכי רע. הוא אינו חבר בארגון פשע. הוא הציע חלופת מעצר מצוינת. המסקנה המתבקשת מכך היא כי לא נשקפת ממנו כל סכנה. בנוסף, קיימים בקיעים משמעותיים במבנה הראייתי של המבקשת, והוכח במהלך התיק העיקרי כי המשיבה המשיכה להיות בקשר עם המשיב במשך השנים למרות התהפוכות הרבות שעברו עליה בחייה האישיים, דבר המעיד שאין ממש בטענותיה כלפיו. אין גם סיכוי שההליך העיקרי יסתיים במהלך תקופת המעצר המוארכת המבוקשת והמשך החזקת המשיב במעצר בנסיבות אלו הופך את הוראות החוק לאות מתה.

9. כפי שצינתי בהחלטתי מיום 13.7.2021, שניתנה גם כן בעניינו של המשיב, מהמעשים המיוחסים למשיב ניתן להסיק כי נשקפת ממנו מסוכנות לא מבוטלת. על כך אוסיף, כי את מעשיו כלפי המתלוננת עשה על פי הנטען בכתב האישום עד שנת 2019 בהיותו כבן 72. גילו לא היווה אפוא גורם ממתן. על פי האמור בתסקיר שירות המבחן, דווקא מעורבותו בחיי המתלוננת, מעורבותה הפחותה של אמה בחייה, התלות הכלכלית של המתלוננת בו, תרמו לאבדן גבולות בהתנהגותו כלפיה ולאפשרות לנהוג כלפיה באופן בעייתי. על כן גם הטענה שהמתלוננת שבה לשבת בצלו של המשיב אינה יכולה להיזקק לזכותו.

10. גם שירות המבחן עמד בתסקיר על מסוכנות זו של המשיב, בציינו כי בהתחשב במאפייני הסיכון במצבו, לא ניתן להמליץ על החלופה שהוצעה, הממוקמת בסביבת מגורי המתלוננת וזאת בין היתר נוכח התנהלות פורצת גבול מצד המשיב. להתרשמות שירות המבחן, המפקחים המוצעים אינם יכולים למלא את תפקידם, והם אינם בעלי יכולת להציב למשיב גבולות כאשר המשיב עצמו לא יענה לסמכותם. בית המשפט המחוזי אשר ראה לנכון להתרשם מהמפקחים באופן בלתי אמצעי מצא גם כן, כי על אף שמדובר במפקחים נורמטיביים המנהלים אורח חיים תקין, הם אחוזים בעמדה המגוננת ואף ניתנה להם חשבות ככלפיה המתלוננת ואמה, כאשר לא ברור עד כמה ההתפקיד הפיקוחי הונהג להם. בנסיבות האמורות, לא מצאתי כי יש ממש בדברי באת-כוח המשיב אשר העריכה את טיב החלופה המוצעת כ"מצוינת".

לבסוף יאמר כי מצבו הרפואי של המשיב ידוע ומוכר לגורמי הרפואה בשירות בתי הסוהר וחזקה עליהם כי יטפלו במשיב כראוי.

11. צירוף כל האמור יחד עם העובדה שנתר עתה רק לשמוע בתיק העיקרי את עדותו של המשיב מוביל מסקנה בלתי נמנעת, שיש להאריך את מעצרו כפי שנתבקש.

על כן אני מאריך את מעצר המשיב החל מיום 14.1.2022 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 34715-10-20 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

ניתנה היום, א' בשבט התשפ"ב (3.1.2022).

